

LEGFELSŐBB BÍRÓSÁG
KÖZIGAZGATÁSI KOLLÉGIUMÁNAK
VEZETŐJE

Ruszin Zsolt úrnak

FairConto Zrt.

BUDAPEST

Pf. 89

1 3 2 9

Kérésére mellékelten megküldöm a Legfelsőbb Bíróság Kfv.I.35.320/2006/5.
számú határozatának anonim példányát.

Budapest, 2008. november 17.

/dr. Kozma György/

**A Legfelsőbb Bíróság Kfv.I.35.320/2006/5. számú
határozatának anoním példánya:**

A felperes a 2004. május 30-ig benyújtott adóbevallásában 4.536.000 Ft fizetendő társasági adót vallott be, melyből adóelőlegként 2004. december 20. napjáig 4.379.000 Ft-ot fizetett meg. Bevallását önellenőrzés útján 2005. augusztus 22-i esedékességgel további 5.944.000 Ft, 2005. szeptember 20-i esedékességgel 345 Ft fizetendő társasági adóval helyesbítette. A bevallott helyesbített adót és az önellenőrzési pótlékot megfizette.

Az első fokú adóhatóság adófolyószámla ellenőrzés kapcsán határozatával megállapította, hogy a felperes a 2004 évi társasági adóelőleget nem megfelelő összegben egészítette ki, ezért 965.000 Ft mulasztási bírságot szabott ki. Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (továbbiakban Art.) 172. § (8) bekezdésére hivatkozva megállapította, hogy a felperest terhelő társasági adó összege 10.825.000 Ft volt, a 90 %-os kiegészítési kötelezettségének nem tett eleget, csak 40 %-os mértékben, amikor 2004. december 20-ig 4.379.000 Ft-ot fizetett be.

Az alperes határozatával az első fokú határozatot helybenhagyta. Kifejtette, hogy az önrevízióval módosított 10.825.000 Ft-ot kell alapul venni és ennek 90 %-át (9.742.000 Ft-ot) kellett volna előlegként befizetni. A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (továbbiakban Tao.tv.) 26. § (10) bekezdésében előírt feltöltési kötelezettség teljesítésének ellenőrzésekor az adóévre bevallott teljes összeget, nem pedig az önellenőrzési bevallás benyújtása előtti adóösszeget kell vizsgálni.

A felperes keresetében a közigazgatási határozatok hatályon kívül helyezését kérte azzal, hogy a bevallásában feltüntetett adókötelezettséghez képest a 90 %-os mértékű adóelőleg feltöltési kötelezettségének eleget tett. A Tao.tv. 26. § (10) bekezdése, az Art. 172. § (8) bekezdése a várható fizetendő adó utáni adóelőleg fizetési kötelezettséget írja elő és nem az esetleges önrevízióval módosításra került.

Az első fokú bíróság jogerős ítéletével az alperes határozatát az első fokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte.

Az önellenőrzéssel kapcsolatban hivatkozott az Art. 49. § (1), 168. § (1) és 169. §-aira. Megállapította, hogy

- 2 -

Kfv.I.35.320/2006/4.szám

az önellenőrzéssel szemben a jogszabály - főszabály szerint - időbeli korlátot nem szab. Az adózó az önellenőrzéssel olyan helyzetbe kerül, mintha eredetileg is helyes bevallást nyújtott volna be. Az önellenőrzés célja, hogy a viszonylag szerényebb szankciót jelentő önellenőrzési pótlék révén az adózót a téves bevallás mielőbbi önkéntes feltárására ösztönözze. Ezt célozza az Art. 169. §-a is, mely szerint az adózó a szabályszerűen lefolytatott önellenőrzéssel megállapított adóbevallásával mentesül az adó-, és mulasztási bírság alól, abban az esetben az így bevallott adóra eső adóelőleg meg fizetése miatt vele szemben adó-, illetve mulasztási bírság nem szabható ki.

A felperes a bevallás alapján eleget tett adóelőleg fizetési kötelezettségének, majd az önrevízió alapján az önellenőrzésnek megfelelően is. Az adóhatósági ellenőrzés is az önellenőrzéssel korrigált bevallásra vonatkozhat, így az esetleges adókülönbözet megállapítása az eredeti bevallás és az önellenőrzések alapulvételével történhet. A felperes az önellenőrzések időpontjában a feltárásnak megfelelően fizetési kötelezettségének eleget tett. Így adóelőleg különbözet és ennek következtében mulasztási bírság megállapításának nincs helye.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet kérve annak hatályon kívül helyezését és a felperes keresetének elutasítását. Jogi álláspontja szerint az önellenőrzés a helyesbített adót, alapot úgy kell tekinteni, mintha azt az eredeti esedékesség időpontjáig teljesítette volna az adózó. Így az önellenőrzéssel megállapított adót kell figyelembe venni annak vizsgálatánál, hogy az Art. 172. § (8) bekezdése alapján az adózó az esedékességig legalább 90 %-os mértékben befizette-e az adóelőleget. A felperes az önellenőrzéssel megállapított adóalaphoz képest 2003. december 20-ig csak az adóelőleg 40 %-át fizette meg.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban való fenntartását indítványozta azzal, hogy az önellenőrzéssel mentesült a mulasztási bírság megfizetése alól, az önellenőrzés szankcióját, az önellenőrzési pótlékot megfizette.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Tao.tv. 26. § (10) bekezdése értelmében a kettős könyvvitelt vezető belföldi illetőségű adózónak és a külföldi vállalkozónak az adóelőleget az adóévben az adóévi várható fizetendő adó összegére ki kell egészítenie. A felperes 2004. május 30. napján benyújtott adóbevallásában 4.536.000 Ft fizetendő társasági adót vallott be, melyből adóelőlegként december 20-ig 4.379.000 Ft-ot megfizetett.

- 3 -

Kfv.I.35.320/2006/4.szám

Az Art. 172. § (8) bekezdése értelmében, ha az adózó esedékességig az adóévi várható adó összegét - figyelemmel az adóév során megfizetett előleg összegére is - nem fizette meg legalább 90 %-os mértékben, a befizetett előleg és az adó 90 %-ának különbözete után 20 %-ig mulasztási bírságot fizet. Az alperes által sem vitatottan a felperes a 2004. május 30. napján tett adóbevallásához képest 90 %-os mértékben eleget tett december 20-ig az adóelőleg megfizetésének.

A perbeli vitát az váltotta ki, hogy a felperes 2005-ben két alkalommal önellenőrzéssel módosította a 2004 évre fizetendő társasági adóját, összesen 10.825.000 Ft-ra. Az alperes azt sem vitatta, hogy a felperes az önellenőrzéssel bevallott, helyesbített adót és az ehhez kapcsolódó önellenőrzési pótlékot megfizette. Az önellenőrzéssel módosított társasági adóalaphoz (10.825.000 Ft) képest a 2004. december 20-ig befizetett adóelőleg (4.536.000 Ft) azonban már csak 40 %-os adóelőleg fizetést jelentene, így az alperes jogi véleménye szerint az Art. 172. § (8) bekezdése alapján jogszerű a felperes mulasztási bírságfizetésre kötelezése.

A Legfelsőbb Bíróság az alperes jogi álláspontját nem osztotta, és egyetértett az első fokú bírósági ítéletben kifejtett indokolással, amely elsődlegesen az önellenőrzés jogi intézményét vizsgálva vont le következtetéseket.

Az Art. 49. § (1) bekezdése alapján az önadózás útján megállapított vagy megállapítani elmulasztott adót, adóalapot és a költségvetési támogatást - az illeték kivételével - az adózó helyesbítheti. Ha az adózó az adót, a költségvetési támogatást az önellenőrzésre vonatkozó rendelkezések szerint helyesbíti, az Art. 168. § (1) bekezdése szerint önellenőrzési pótlékot fizet. Az Art. 169. §-a értelmében az adózó az önellenőrzéssel megállapított helyesbített adóalap, adó, illetve költségvetési támogatás bevallásával mentesül az adóbírság, mulasztási bírság alól, továbbá az önellenőrzési pótlék megfizetésével az önellenőrzés időpontjáig esedékes késedelmi pótlék alól.

E jogszabályi rendelkezések egybevetéséből az első fokú bíróság helyesen vonta le azt a következtetést, hogy az önellenőrzés szankciója az önellenőrzési pótlék, és a téves bevallás mielőbbi önkéntes feltárása ösztönzésére figyelemmel mentesíti az Art. 169. §-a az adózót az egyéb szankciók alól.

Az alperes helyesen következtet arra, hogy az önellenőrzésre figyelemmel a helyesbített adót, adóalapot úgy kell tekinteni, mintha azt az eredeti esedékesség

- 4 -

Kfv.I.35.320/2006/4.szám

időpontjában teljesítette volna az adózó. Ebből azonban nem vonható le az a következtetés, hogy az eredeti bevalláshoz képest megfelelő %-ban befizetett adóelőleg jogszerűtlen lenne csak azért, mert az adózó később az adó alapját önellenőrzéssel módosította. A Tao.tv. 26. § (10) bekezdésében megfogalmazott kiegészítési kötelezettség csak az eredeti bevalláshoz képest értelmezhető, jövőbeni bizonytalan esetleges önellenőrzéssel való adóalap megállapításhoz képest a kiegészítés értelmezhetetlenné válik.

Az alperes nem vitatta, hogy a felperes az önellenőrzéskor a bevallott helyesbített adót és az önellenőrzési pótlékot megfizette, így az önellenőrzés időpontjában sem keletkezett ebből fakadó adófizelési hiánya a felperesnek.

Mindezek alapján a Legfelsőbb Bíróság az első fokú bíróság ítéletét a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.